

Warszawa, 15 kwietnia 2024 r.
KL/215/57/PH/2024

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Departament Analiz Rynku

Szanowni Państwo,

W związku z planowanym wdrożeniem do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2225 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki (tzw. CCD2), Konfederacja Lewiatan przesyła odpowiedzi na przesłane pytania.

Z poważaniem

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik: Opinia Konfederacji Lewiatan dotycząca planowanego wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2225 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki (tzw. CCD2)

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Opinia Konfederacji Lewiatan dotycząca planowanego wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2225 z dnia 18 października 2023 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki (tzw. CCD2)

1. Czy przepisy wdrażające art. 18 dyrektywy 2023/2225 dotyczące obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta powinny mieć zastosowanie do umów o kredyt w formie przekroczenia? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Art. 18 dyrektywy 2023/2025 dotyczący obowiązku oceny zdolności kredytowej konsumenta nie powinien mieć zastosowania do umów w formie przekroczenia. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na rodzaj produktu jakim jest rachunek bieżący i udzielony do niego kredyt. Instytucja finansowa udzielając kredytu bada zdolność kredytową i na jej podstawie zawiera umowę na konkretną kwotę. System miesięcznego rozliczania operacji dokonywanych w ramach przyznanego kredytu w rachunku bieżącym powoduje, iż instytucja finansowa rozlicza odsetki od kwoty wykorzystania dopisując je do salda na koniec miesiąca. Brak zapewnienia środków lub niewłaściwe wyliczenie ze strony klienta powoduje powstanie przekroczenia. Owo przekroczenie może zostać spłacone w krótkoterminowym okresie w wyniku działań monitorujących ze strony instytucji finansowej lub działań własnych. Badanie zdolności w kwestii kwoty przekroczenia byłoby działaniem nadplanowym, gdyż w sytuacji braku reakcji ze strony klienta instytucja finansowa finalnie doprowadzi do rozwiązania stosunku obligacyjnego. W żadnym wypadku nie jest zainteresowana utrzymaniem przekroczenia.

2. Czy opisane w art. 2 ust. 5 oraz motywie 18 dyrektywy karty obciążeniowe są oferowane na polskim rynku? Czy taki produkt powinien być wyłączony z zakresu zastosowania przepisów wdrażających dyrektywę? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, na rynku finansowym są oferowane karty obciążeniowe, jednakże w większości przypadków jest to produkt skierowany do klientów biznesowych. Same karty powinny zostać wyłączone z uwagi na specyfikę ich rozliczania.

3. Czy dla umów o kredyt zawieranych przez organizację, w której członkostwo jest ograniczone do osób zamieszkujących lub zatrudnionych w określonym miejscu lub

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

do pracowników i emerytowanych pracowników określonego pracodawcy lub osób spełniających inne warunki określone w prawie krajowym jako podstawa istnienia więzi między członkami przepisy wdrażające dyrektywę powinny mieć ograniczone zastosowanie w zakresie opisanym w art. 2 ust. 6 dyrektywy? Jeżeli tak, to dla jakich organizacji? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, dla umów o kredyt zawieranych przez organizację, w której członkostwo jest ograniczone do osób zamieszkujących lub zatrudnionych w określonym miejscu lub do pracowników i emerytowanych pracowników określonego pracodawcy lub osób spełniających inne warunki określone w prawie krajowym jako podstawa istnienia więzi między członkami przepisy wdrażające dyrektywę powinny mieć ograniczone zastosowanie w zakresie opisanym w art. 2 ust. 6 dyrektywy. Przedmiotowe ograniczenie winno znaleźć zastosowania dla pożyczek pracowniczych oraz organizacji które utrzymują się ze składek swoich członków. W tym miejscu należy zauważyć, iż przedmiotowy przepis dotyczy faktu, gdzie pożyczka ma służyć jedynie udzieleniu pomocy finansowej dla ograniczonej grupy osób, a nie działaniu komercyjnemu. Przedmiotowe pożyczki są zazwyczaj udzielone na krótki okres czasu na bardzo niskie lub zerowe oprocentowanie.

4. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać wyłączenie, o którym mowa w art. 2 ust. 7 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać wyłączenia o których mowa w art. 2 ust. 7 dyrektywy. W tym miejscu należy zauważyć, iż sposób badania możliwości spłaty zobowiązania przeterminowanego różni się od ustalenia zdolności kredytowej na dzień zawarcia umowy pierwotnej. Dla restrukturyzacji zadłużenia kryteria wyrażenia zgody na odroczenie spłaty mają na celu zapobiegając skierowania sprawy na etap sądowo-egzekucyjny.

5. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać wyłączenie, o którym mowa w art. 2 ust. 8 lit a), b) lub c) dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Opcja wyłączenia jest zasadna. W przypadku wszystkich trzech rodzajów umów, obciążenia dla konsumenta są nieistotne, za czym powinien iść także mniejszy formalizm i uproszczenia tych produktów, w porównaniu do pozostałych produktów kredytowych.

6. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać obowiązek podawania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w reklamach dotyczących umów o kredyt, w których nie podaje się stopy oprocentowania kredytu ani innych danych liczbowych dotyczących wszelkich kosztów ponoszonych przez konsumenta, stosownie do art. 8 ust. 2 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak. Informacja o RRSO zakorzeniła się już w świadomości konsumentów, którzy szukają tej informacji nie tylko przy wyborze konkretnej propozycji lub porównywaniu ofert kredytowych, ale też zwracają na nią uwagę w reklamach.

7. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny przewidywać zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 8 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Ten przepis nie powinien być implementowany do przepisów ustawy wdrażających dyrektywę. Przepis zawiera sprzeczności i nieostre sformułowania, które będą powodowały duże trudności interpretacyjne i praktyczne stosowanie przepisu. Przede wszystkim przepis ogranicza możliwość przekazywania informacji o produkcie, co wpływa negatywnie na transparentność przekazu. Ponadto może prowadzić do ograniczania konkurencyjności (ograniczone możliwości reklamowania produktów innowacyjnych, o cechach, które są poszukiwane przez konsumentów), a zakazanie reklam niektórych produktów może spowodować ich eliminację z rynku - ze szkodą dla konsumentów.

8. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać dostosowanie wymogu odpowiednich wyjaśnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2 dyrektywy, a jeżeli tak, to jakie? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Nie, przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny zawierać dostosowania wymogu odpowiednich wyjaśnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2 dyrektywy. Naszym zdaniem istnieje poważne ryzyko, że przy okazji wdrażania wyłączeń powstaną przepisy, które znacznie utrudnią spełnienie obowiązków informacyjnych.

9. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać kredytodawcom na wymaganie od konsumenta otwarcia lub prowadzenia rachunku płatniczego lub oszczędnościowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać kredytodawcom na wymaganie od konsumenta otwarcia lub prowadzenia rachunku płatniczego lub oszczędnościowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 dyrektywy. Wprowadzenie przedmiotowych zapisów będzie miało na celu umożliwienie swobodnej i wygodnej spłaty produktu kredytowego. Spłata z rachunku powiązanego z produktem kredytowym odbywa się w takim wypadku automatycznie bez konieczności wydawania innej dyspozycji w terminach zapadalności raty.

10. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać kredytodawcom by wymagali od konsumentów posiadania polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 14 ust. 3? W przypadku odpowiedzi pozytywnej — w jaki sposób przepisy

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

wdrażające dyrektywę powinny zagwarantować zachowanie wymogu proporcjonalności? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać kredytodawcom by wymagali od konsumentów posiadania polisy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 14 ust. 3. Zasada proporcjonalności winna zostać oparta w szczególności na wystąpieniu jednej z przesłanek: śmierci kredytobiorcy, ciężkiego zachorowania, utraty źródła zarobkowania. W przypadku śmierci kwotą ubezpieczenia powinna być kwota pozostała do spłaty (ochrona spadkobierców), a dla ciężkiego zachorowania, utraty źródła zarobkowania kwota ubezpieczenia winna wynosić kwotę xxx kolejnych rat od wystąpienia przesłanki ubezpieczeniowej. Instytucje kredytowe winny posiadać prawo zabezpieczenia swoich wierzytelności.

11. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zakazywać stosowania terminów „doradztwo” i „doradca” lub podobnych terminów w przypadkach, gdy usługi doradcze są oferowane i świadczone przez kredytodawców lub pośredników kredytowych stosownie do art. 16 ust. 4 dyrektywy? W przypadku odpowiedzi negatywnej — czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny nakładać surowsze wymogi dotyczące stosowania przez kredytodawców i pośredników terminów „niezależne doradztwo” lub „niezależny doradca”? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Terminy „doradztwo” i „doradca” są powszechnie znane i rozumiane, i co do takich nie powinno być zakazywane ich stosowanie. Zasadne wydaje się natomiast, aby nakładać surowsze wymogi dla stosowania przez kredytodawców i pośredników terminów „niezależne doradztwo” lub „niezależny doradca”, co powinno podkreślać obiektywny charakter ich działania.

12. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać osobom innym niż kredytodawcy i pośrednicy kredytowi na świadczenie usług doradczych jeżeli spełniony jest jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 6 dyrektywy, tj.: a) usługi doradcze są świadczone w sposób uboczny w ramach działalności zawodowej, regulowanej przepisami ustawowymi lub wykonawczymi lub kodeksem etycznym, które nie wykluczają świadczenia takich usług; b) usługi doradcze są świadczone w kontekście zarządzania istniejącym zadłużeniem przez zarządców, a ta działalność zarządcza jest regulowana przepisami ustawowymi lub wykonawczymi; c) usługi doradcze są świadczone w kontekście zarządzania istniejącym zadłużeniem przez publicznych lub dobrowolnych dostawców usług doradczych w zakresie zadłużenia, o którym mowa w art. 36, którzy nie działają na

zasadzie komercyjnej; d) usługi doradcze są świadczone przez osoby upoważnione i nadzorowane przez właściwe organy. Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać osobom innym niż kredytodawcy i pośrednicy kredytowi na świadczenie usług doradczych, jeżeli spełniony jest jeden z warunków, o których mowa w art. 16 ust. 6 dyrektywy. Klient powinien posiadać prawo do skorzystania z pomocy niezależnych doradców, którzy nie są bezpośrednio zaangażowani w proces kredytowy.

13. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny wymagać, by kredytodawcy przeprowadzali ocenę zdolności kredytowej na podstawie sprawdzenia dokonanego w odpowiedniej bazie danych? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę powinny wymagać, by kredytodawcy przeprowadzali ocenę zdolności kredytowej na podstawie sprawdzenia dokonanego w odpowiedniej bazie danych wykorzystywanej do oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego.

14. W jaki sposób przepisy wdrażające dyrektywę powinny zapewnić kredytodawcom z innych państw członkowskich dostęp do baz danych wykorzystywanych w Polsce w celu oceny zdolności kredytowej? Jakie powinny być warunki dostępu do takich baz danych? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi

W celu wdrożenia przepisów dyrektywy przepisy powinny zapewnić kredytodawcom z innych państw członkowskich dostęp do baz danych wykorzystywanych w Polsce. Powinno się to odbywać przy spełnieniu przez kredytodawcę z innego państwa członkowskiego następujących warunków: 1) zapewnienia działalności zgodnej z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych, 2) respektowania zasady wzajemności, 3) wdrożenia środków umożliwiających prawidłową identyfikację tożsamości obcokrajowca. Podmioty finansowe spoza Polski, aby posiadać przedmiotowy dostęp musiałyby spełniać identyczne wymogi jakie muszą spełnić podmioty z Polski.

15. Czy bazy danych, o których mowa w art. 19 ust. 4 dyrektywy powinny zawierać inne informacje oprócz informacji na temat zaległości konsumentów w spłacie kredytu, na temat rodzaju kredytu oraz danych identyfikacyjnych kredytodawcy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Bazy danych wykorzystywane do oceny zdolności kredytowej powinny zawierać dane identyfikujące kredytobiorcę w sposób jednoznaczny oraz szczegółowe dane dotyczące jego obecnych i historycznych zobowiązań (w szczególności, jeżeli były one spłacane z opóźnieniem). Proponujemy, aby bazy danych mogły wymieniać z kredytodawcami dane

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

wskazane w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych podlegających wymianie pomiędzy instytucjami utworzonymi na podstawie przepisów prawa bankowego a instytucjami pożyczkowymi i innymi podmiotami z dnia 23 czerwca 2016 r., a ponadto także następujące dane:

- okres kredytowania,
- okres ewentualnego opóźnienia w spłacie,
- kwotę udzielonego kredytu,
- kwotę ewentualnego opóźnienia w spłacie.

taki zakres danych, jaki został określony oraz szczegółowe dane dotyczące jego obecnych i historycznych zobowiązań (w szczególności, jeżeli były one spłacane z opóźnieniem). Proponujemy, aby bazy danych mogły wymieniać z kredytodawcami dane wskazane w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych podlegających wymianie pomiędzy instytucjami utworzonymi na podstawie przepisów prawa bankowego a instytucjami pożyczkowymi i innymi podmiotami z dnia 23 czerwca 2016 r., a ponadto także następujące dane: dane o zapytaniach kredytowych, dane socjo-demograficzne, dane o upadłościach.

Baza danych powinna także zawierać informacje na temat, czy dany produkt w okresie 5 lat wstecz nie był przedmiotem cesji do Funduszu Inwestycyjnego. Taki stan rzecz pozwoli realnie ocenić zdolność kredytową Klienta. Jednym z podstawowych działań mających na celu poprawę portfela wierzycelności nieobsługiwanych jest ich zbywanie do Funduszy inwestycyjnych wierzycelności. Z chwilą ich zbycia informacja o zaległości zostaje wykreślona z biur informacji kredytowych.

16. W jaki sposób przepisy wdrażające powinny zapewnić istnienie procedur skargowych ułatwiających konsumentom składania skarg na zawartość baz danych o których mowa w art. 19 ust.8? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Skargi na zawartość danych w bazie danych co do zasady powinny być rozpatrywane przez kredytodawców jako administratorów tych danych. I tak się w praktyce dzieje. Jeśli klient zgłosi zastrzeżenia co prawidłowości danych w bazie danych – skargi takie są rozpatrywane przez bank lub innego kredytodawcę. Kredytodawcy dysponują bowiem pełnym zestawem danych dotyczących zarówno osoby kredytobiorcy, jak i udzielonego zobowiązania. Do baz danych trafiają dane przekazywane przez kredytodawców, więc bazy te posiadają jedynie takie dane, które zostały im przekazane przez kredytodawców. Jeśli chodzi o realizację prawa dostępu do baz danych, otrzymania kopii, a także zmiany i usuwania danych, to te kwestie są

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

już uregulowane przepisami RODO i zaimplementowane w procedurach obsługi klientów kredytodawców i baz danych. Nie ma zatem potrzeby tworzenia innych regulacji w tym zakresie. Bazy danych realizują żądania konsumentów wynikające z przepisów RODO, o ile przetwarzają te dane jako administrator danych.

17. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać przepis dotyczące ważności zawarcia umów o kredyt, o których mowa w art. 20 ust. 2 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny zawierać przepisów dotyczących ważności zawarcia umów o kredyt, o których mowa w art. 20 ust. 2 dyrektywy. Obecne przepisy nie zawierają postanowień w tym zakresie. System prawa polskiego zawiera uregulowania dot. nieważności umów w kodeksie cywilnym. Rozwiązania te są w pełni wystarczające, chronią konsumentów, tym bardziej, że sama dyrektywa przewiduje inne mechanizmy ochronne.

18. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać na zmianę stopy oprocentowania, która nie wynika ze zmiany stopy referencyjnej? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać na zmianę stopy oprocentowania, która nie wynika ze zmiany stopy referencyjnej. Mając na uwadze polski system prawny, który wyznacza wysokość odsetek maksymalnych, zasadne jest umożliwienie kredytodawcom oferowania kredytów o zmiennej stopie, gdzie oprocentowanie nie przekracza odsetek maksymalnych, ale jednocześnie jest zmienne. Wówczas umowa o kredyt powinna przewidywać w jakich warunkach, na jakich zasadach oprocentowanie może ulec zmianie.

19. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać bardziej rygorystyczne rozwiązania w kwestiach związanych z ochroną konsumentów posiadających kredyty w rachunku bieżącym, inne niż przepisy, o których mowa w art. 24 dyrektywy? I jakie mają to być rozwiązania? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny zawierać bardziej rygorystycznych rozwiązań w kwestiach związanych z ochroną konsumentów posiadających kredyty w rachunku bieżącym, innych niż przepisy, o których mowa w art. 24 dyrektywy. Dyrektywa wprowadza ochronę konsumentów, posiadających tego typu kredyty, która to ochrona wzmocni, poprawi sytuację kredytobiorców. W szczególności postanowienia ust. 4 są korzystne dla klientów i przekształcają de facto z mocy prawa kredyt w rachunku w kredyt ratalny. Trudno wskazać na inne, dalej idące zasady ochrony klientów korzystających z tego typu kredytów.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

20. Jakie założenia należy przyjąć do wyjaśnienia pojęcia znaczne przekroczenie oraz regularne przekroczenie. Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Propozycja to oparcie definicji znacznego przekroczenia na zasadzie procentowej. Przykład: Znaczne przekroczenie powinno odpowiadać 20% przyznanego kredytu w rachunku bieżącym. Do znacznego przekroczenia dojdzie najczęściej w wyniku dokonania nieautoryzowanych transakcji lub błędów w działaniu systemów operacyjnych. Regularne przekroczenie to kwestia dopisanych odsetek do salda, które spowoduje przekroczenie dopuszczalnego salda. Powinna istnieć reguła pozwalająca na odróżnienie tych dwóch pojęć, tak aby nie powstawały w tym zakresie wątpliwości czy mamy do czynienia ze znacznym przekroczeniem.

21. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać rozwiązanie, o którym mowa w art. 25 ust. 3, tj. wymagać by kredytodawca zaoferował inny rodzaj produktu kredytowego w przypadku gdy czas trwania przekroczenia jest znaczny? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny zawierać rozwiązania, o którym mowa w art. 25 ust. 3. Skutkiem długotrwałego utrzymywania się przekroczenia nie powinien być fakt proponowania innego produktu lecz rozwiązanie stosunku podstawowego. Długotrwałe przekroczenie wskazuje na utratę zdolności kredytowej.

22. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać bardziej rygorystyczne rozwiązania w kwestiach związanych z ochroną konsumentów korzystających z przekroczenia, inne niż przepisy, o których mowa w art. 24 dyrektywy? I jakie to mają być rozwiązania? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny zawierać bardziej rygorystycznych rozwiązań w kwestiach związanych z ochroną konsumentów korzystających z przekroczenia, inne niż przepisy, o których mowa w art. 24 dyrektywy. Przepisy dyrektywy są w pełni wystarczające.

23. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny przewidywać, że niektóre umowy o kredyt konsumencki powinny być zawarte za pośrednictwem notariusza, a jeżeli tak, to które? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny przewidywać, że niektóre umowy o kredyt konsumencki powinny być zawarte za pośrednictwem notariusza. Umowy o kredyt konsumencki są umowami zawieranymi na co dzień, często bez ustanowienia zabezpieczeń. W polskim systemie prawnym umowy dużo dalej idące - jak np. umowy o kredyt hipoteczny nie wymagają udziału notariusza, nie ma zatem potrzeby wprowadzania takiego udziału do umów mniejszej wagi.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

24. Czy przepisy krajowe powinny ustanawiać okres, w którym wykonanie umowy nie może się rozpocząć, a jeżeli tak, to jaki? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy krajowe nie powinny ustanawiać okresu, w którym wykonanie umowy nie może się rozpocząć. Z uwagi na charakter umów o kredyt konsumencki (zaciąganych np. w celu nabycie jakiegoś towaru czy zaspokojenia bieżących potrzeb konsumenta) wprowadzenie przepisów “wstrzymujących” czas wykonania umowy przeczyłoby w istocie potrzebom klienta, jakie zaspokaja on zaciągając kredyt. Ma to szczególne znaczenie w gospodarce cyfrowej i dokonywaniu transakcji on-line. Ewentualna zmiana zdania i zrezygnowanie z kredytu w pełni zabezpiecza istniejące prawo do odstąpienia.

25. Jaki powinien być zakres oraz warunki, na jakich można skorzystać ze środków ochrony prawnej, o których mowa w art. 27 ust. 2? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Zakres środków prawnych powinien obejmować skierowanie do kredytodawcy żądania oczekiwania zwrotu środków z udzielonego kredytu od sprzedawcy towaru, jednak tylko wówczas, gdy środki z udzielonego kredytu zostały przekazane przez kredytodawcę bezpośrednio do sprzedawcy, nie zaś na rzecz klienta - czy to w gotówce czy bezgotówkowo. W przypadku wypłaty kredytu na rzecz kredytobiorcy mogłoby dochodzić do nadużyć i sytuacji o charakterze oszukańczym, polegających na twierdzeniu przez klienta, że skierował roszczenia wobec sprzedającego/ dostawcy i odmowie zwrotu środków z udzielonego kredytu, podczas gdy w istocie takie roszczenia nie zostały skierowane lub są bezzasadne.

26. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny przewidywać, że kredytodawca ponosi odpowiedzialność solidarną z tytułu każdego roszczenia, jakie konsument może wnieść względem dostawcy, w przypadku gdy nabycie towarów lub usług od tego dostawcy było finansowane na podstawie umowy o kredyt? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny przewidywać, że kredytodawca ponosi odpowiedzialność solidarną z tytułu każdego roszczenia, jakie konsument może wnieść względem dostawcy, w przypadku gdy nabycie towarów lub usług od tego dostawcy było finansowane na podstawie umowy o kredyt. Roszczenia kierowane do dostawcy mogą powstać po spłacie umowy kredytu (np. z gwarancji), mogą zupełnie nie być związane z udzielonym finansowaniem. Kredytodawca nie może ponosić gwarancyjnej odpowiedzialności za działania dostawcy.

Wyjątkowo w przypadku, gdzie kredytodawca otrzymywałby prowizję od dostawcy z tytułu sprzedanego produktu, na który udzielono kredytu odpowiedzialność mogłaby być inna. Przedmiotowy wyjątek dotyczy sytuacji, gdzie oba podmioty działają razem, a kredytodawca

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

jest zainteresowany udzieleniem kredytu, gdzie otrzymuje podwójne wynagrodzenie, jedno z tytułu udzielonego kredytu, a drugi z tytułu prowizji od dostawcy.

27. W jaki sposób przepisy wdrażające dyrektywę powinny uregulować sprawiedliwą i obiektywnie uzasadnioną rekompensatę za koszty bezpośrednio związane z przedterminową spłatą przypadającą na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała, o której mowa w art. 29 ust. 2? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Wdrażając przepisy dyrektywy w kwestii sprawiedliwej i obiektywnej rekompensaty za koszty bezpośrednio związane z przedterminową spłatą przypadającą na okres, w którym stopa oprocentowania kredytu jest stała winny opierać się na zasadzie matematycznego wzorca, tak aby zarówno klient jak i kredytodawca mogli łatwo i czytelnie wyliczyć przedmiotową kwotę.

28. Czy przepisy dotyczące rekompensaty za koszty bezpośrednio związane z przedterminową spłatą powinny przewidywać odstępstwa, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit a) i b) dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, przepisy dotyczące rekompensaty za koszty bezpośrednio związane z przedterminową spłatą powinny przewidywać odstępstwa, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit a) i b) dyrektywy jedynie dla przypadków, w których kredytobiorca nie dopełnił wszelkich obowiązków przy zawieraniu umowy, podobnie jak ma to miejsce przy sankcji kredytu darmowego.

29. Jakiego typu środki, o których mowa w art. 31 ust. 1 dyrektywy powinny przewidywać przepisy wdrażające dyrektywę? Czy aktualnie obowiązujące przepisy przewidujące odrębne ograniczenia odsetek i pozaodsetkowych kosztów kredytu powinny zostać utrzymane, czy zastąpione innymi ograniczeniami, a jeżeli tak, to jakimi? Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać odmiennie ograniczenia kosztów dla różnych typów kredytu? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Aktualnie obowiązujące pułapy osobne dla odsetek i pozaodsetkowych kosztów kredytu powinny zostać utrzymane. Jednak co do pozaodsetkowych kosztów kredytu, to są one ustalone na poziomie, który często może nie pokrywać kosztów udzielenia kredytu, w związku z tym pułap kosztów powinien zostać podwyższony. Koszty działalności wzrastają (inflacja, ceny energii, wysokość płac), zaś limit kosztów nie zmienia się wraz z tymi wzrostami.

30. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zawierać zakazy lub ograniczenia dotyczące określonych opłat naliczanych przez kredytodawców, a jeżeli tak, to jakich? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

W przypadku pozostawienia limitu kosztów odsetkowych i pozaodsetkowych, przepisy wdrażające nie powinny zawierać dodatkowych zakazów lub ograniczeń w zakresie opłat naliczanych przez kredytobiorcę. Zakaz winien zostać wprowadzony na wszelkie opłaty za dokonywanie czynności upominawczo-windykacyjnych za wyjątkiem opłat i kosztów zasądzonych na etapie sądowo-egzekucyjnym.

31. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zakazywać prowizji wypłacanych przez kredytodawcę pośrednikowi kredytowemu zgodnie z art. 32 ust. 4? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające nie powinny zakazywać prowizji wypłacanych przez kredytodawcę pośrednikowi. Jedynym uzasadnieniem dla wprowadzenia takiego rozwiązania w polskim prawie byłaby sytuacja, gdyby praktyki związane z takimi zachowaniami, jak wpłacanie przez kredytodawcę prowizji pośrednikowi, zostały ocenione jako naruszające interesy konsumentów. Jednak taki wniosek mógłby być adekwatny jedynie do jakichś konkretnych sytuacji, stosowanych praktyk, a nie wypłacania pośrednikowi prowizji w ogólności. Jednym z podstawowych elementów wynagradzania pośredników kredytowych jest system ilości zawartych umów. Pożądanym kierunkiem implementacji jest przyjęcie wdrażania tych przepisów dyrektywy, które są obowiązkowe dla wszystkich państw członkowskich, by uniknąć sytuacji, w której polski rynek posiada uregulowania inne (mniej konkurencyjne) niż w pozostałych krajach Unii Europejskiej.

32. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zakazywać dokonywania płatności przez konsumenta wobec kredytodawcy lub pośrednika kredytowego przed zawarciem umowy o kredyt lub nakładać ograniczenia na takie płatności zgodnie z art. 32 ust. 5? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Decyzja o wprowadzeniu takiego zakazu powinna zostać podjęta na bazie doświadczeń w zakresie występowania i skali nieprawidłowości na polskim rynku. Jeśli takie problemy występowały - istnieje podstawa do rozpatrzenia możliwości ograniczenia lub zakazania określonych praktyk. Jeśli nie - nie ma podstaw, by zakazywać takich rozwiązań, gdyż miałyby to negatywne konsekwencje dla konkurencyjności oferowanych na rynku rozwiązań.

33. Jakie minimalne wymogi dotyczące wiedzy i kompetencji personelu kredytodawców i pośredników kredytowych, o których mowa w art. 33 ust. 2,

powinny zostać przewidziane w przepisach wdrażających dyrektywę? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Wymogi i szkolenia powinny być kierowane w stosunku do osób mających styczność z klientami, które wykonują czynności operacyjne bez kontaktu z klientem, ale mające na niego wpływ (np. przygotowują odpowiedzi na reklamacje). Zakres szkoleń prowadzonych przez specjalistów powinien obejmować m.in.: wiedzę o prawach konsumenta-kredytobiorcy, wiedzę ekonomiczną w zakresie udzielanych produktów.

34. Jakie działania powinny zostać podjęte w ramach promocji środków wspierających edukację konsumentów w dziedzinie odpowiedzialnego zaciągania pożyczek i zarządzania długiem, o której mowa w art. 34 ust. 1 dyrektywy? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

W naszej ocenie można rozważyć następujące działania:

- obowiązkowa edukacja szkolna w tym zakresie, nawet w formie krótkiego wykładu czy też lekcji w tym zakresie;
- interaktywna edukacja - np. interaktywne gry na stronie UOKiK/UKNF z historyjkami, możliwościami zaznaczenia różnych odpowiedzi przez konsumenta, by sprawdzić, czy rozumie swoje prawa albo wie, kiedy jest oszukany;
- ewentualna współpraca UOKiK/UKNF z uczelniami wyższymi poprzez udział w różnych eventach/forach organizowanych przez uczelnie np. w formie poprowadzenia wykładu edukacyjnego;
- aktywność UOKiK/UKNF w mediach społecznościowych - nie tylko dla starszego pokolenia (Facebook, Twitter/X, LinkedIn), ale też dla młodszego (np. TikTok);
- aktywność skierowana do starszych osób - może Powiatowi Rzecznicy powinni współpracować np. z lokalnymi ośrodkami pomocy społecznej i pomocy seniorom, by w sposób przystępny edukować seniorów? Np. przez rozmowy, inscenizacje scenek;

Pomocne mogłoby być przygotowanie prostej gry planszowej lub karcianej uczulającej na naruszanie praw konsumenta - dostosowanej zarówno dla seniorów, ludzi w średnim wieku oraz dzieci i młodzieży. Takimi grami można edukować już od przedszkola.

35. Jakie środki restrukturyzacyjne, o których mowa w art. 35 ust. 1 powinny przewidywać przepisy wdrażające dyrektywę? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Projektowane przepisy do Ustawy o kredycie konsumenckim dotyczące restrukturyzacji, które znajdują się obecnie w roboczym projekcie ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów wydają się być wystarczające. Istotne jest to, że restrukturyzacja zawsze musi być uzależniona od zgody kredytodawcy - kredytodawcy nie mogą być zmuszani do restrukturyzowania klientów, ponieważ z jednej strony negatywnie wpłynie to na moralność płatniczą, a z drugiej na rentowność biznesu kredytodawcy. Klient, który będzie miał świadomość, że musi zostać zrestrukturyzowany, będzie mieć tendencję do niepłacenia, ze względu na poczucie zwolnienie z odpowiedzialności za własne zobowiązania finansowe.

Przywołując projektowane przepisy:

“Kredytodawca, na wniosek kredytobiorcy, jeżeli jest to uzasadnione sytuacją kredytobiorcy, może wyrazić zgodę na restrukturyzację zadłużenia polegającą na całkowitym lub częściowym refinansowaniu umowy o kredyt lub zmianie warunków umowy o kredyt, która mogą obejmować między innymi:

- 1) wydłużenie okresu obowiązywania umowy o kredyt;
- 2) zmianę rodzaju umowy o kredyt;
- 3) odroczenie spłaty wszystkich lub części rat na pewien okres;
- 4) zmianę oprocentowania;
- 5) zaoferowanie zawieszenia spłaty kredytu;
- 6) częściowe spłaty;
- 7) przewalutowanie;
- 8) częściowe umorzenie i konsolidację zadłużenia.

Restrukturyzacja zadłużenia, o której mowa w ust. 3, jest dokonywana na warunkach uzgodnionych przez kredytodawcę i kredytobiorcę”

Pomocne będzie również wskazanie w przepisach krajowych wprost, że dopuszczalne są takie rozwiązania jak np. skonsolidowanie całego zadłużenia konsumenta (kapitał, wymagalne odsetki kapitałowe i za opóźnienie, inne koszty), potraktowanie go jako nowy kapitał, od którego naliczane są odsetki według uzgodnionej stopy procentowej (możliwa opcja z

“wakacjami kredytowymi” lub bez). Celem takich postanowień byłoby uniknięcie wątpliwości, że taka konstrukcja nie narusza art. 482 KC i nie dochodzi do swoistego “wymuszania” zgody od konsumenta.

36. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać, by kredytodawcy określali i nakładali na konsumenta opłaty wynikające z zaległości w spłacie, o których mowa w art. 35 ust. 3? W razie odpowiedzi pozytywnej – czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny wymagać, aby takie opłaty nie były większe niż jest to konieczne do pokrycia kosztów kredytodawcy, jakie poniósł on w wyniku zaległości w spłacie? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak, oprócz maksymalnych odsetek za opóźnienie, przepisy powinny przewidywać wysokość maksymalnych opłat za zaległości w płatnościach. Mogą opierać się na kryteriach lub wzorze, który określi, jaka jest ich maksymalna wysokość. Prowadzenie czynności windykacyjnych kosztuje. Nie ma powodu, by ciężar ten ponosił kredytodawca, w przypadku gdy to konsument nierzetelnie wykonuje swoje zobowiązania.

37. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny zezwalać, aby kredytodawcy nakładali na konsumenta dodatkowe opłaty w przypadku zaległości w spłacie, o których mowa w art. 35 ust. 4 dyrektywy? W przypadku odpowiedzi pozytywnej – jaki górny pułap tych opłat należałoby przewidzieć? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi. Prosimy również opisać cel takiej opłaty.

Odpowiedź jak w pytaniu nr 36.

38. W jaki sposób należy wdrożyć art. 36 ust. 1 dyrektywy obligujący państwa członkowskie do zapewnienia dostępności niezależnych usług doradczych w zakresie zadłużenia dla konsumentów, którzy doświadczają lub mogą doświadczać trudności w wypełnieniu swoich zobowiązań finansowych za jedynie ograniczoną opłatą? Czy Państwa zdaniem istnieją obecnie instytucje, organizacje, które spełniają wymogi z motywu 81 i mogłyby pełnić taką funkcję? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Nie mamy pogłębionej wiedzy na temat instytucji, które mogłyby pełnić taką funkcję.

Zapewnienie dostępności takich usług wymagałoby zapewnienia finansowania firm świadczących takie usługi z budżetu państwa, by pokryć im koszty działalności. Finansowanie musiałoby być na tyle wysokie, aby prowadzenie działalności doradczej było opłacalne dla najlepszych ekspertów.

Być może świadczenie tego typu usług powinno wiązać się z uzyskaniem odrębnej licencji. O ile można sobie wyobrazić, że podmioty takie jak kancelarie prawne czy doradcy restrukturyzacyjni mogliby mieć kompetencje pomocne w świadczeniu takich usług, nie można założyć, że każdy taki podmiot jest kompetentny. Takie doradztwo wymagałoby wiedzy ekonomicznej i znajomości rynku finansowego oraz, dodatkowo, zrozumienia przepisów prawa.

Licencjonowanie takich podmiotów powinno obejmować egzamin ze znajomości podstawowych konstrukcji ekonomicznych, w tym związanych z przeterminowanym zadłużeniem z perspektywy wierzyciela oraz dłużnika oraz przepisów prawa. Brak wprowadzenia tego typu reglamentowania takich usług doradczych mogłoby skutkować np. tym że niektóre kancelarie mogłyby otrzymywać dotacje od państwa tylko za to, że piszą wezwania do kredytodawców o zastosowanie restrukturyzacji, mimo że nie miałyby ona racjonalnego uzasadnienia.

Podkreślić należy, że działalność doradcza mogłaby być łączona z innym rodzajem działalności zawodowej (niedofinansowanej przez państwo), np. jako radca prawny, adwokat, syndyk czy doradca restrukturyzacyjny. Natomiast powinna to być działalność, której nie można łączyć np. z działalnością pośrednika kredytowego, ze względu na potencjalny, lecz istotny, konflikt interesów.

39. W jaki sposób przepisy wdrażające dyrektywę powinny uregulować procedury dopuszczenia do działalności oraz rejestracji i nadzoru nad kredytodawcami? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Tak jak w obecnych przepisach. Nie widzimy potrzeby zmian.

40. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny przewidywać wyłączenie, o którym mowa w art. 37 ust. 3 – tj. dotyczące niestosowania wymogów dotyczących dopuszczenia do działalności i rejestracji do dostawców towarów lub usług, którzy kwalifikują się jako mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa działających w charakterze pośredników w ramach działalności dodatkowej lub kredytodawców w ramach działalności dodatkowej udzielających nieoprocentowane kredyty w formie odroczonej płatności? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

Przepisy wdrażające dyrektywę nie powinny przewidywać wyłączenia, o którym mowa w art. 37 ust. 3. Każdy z podmiotów powinien podlegać reżimowi dyrektywy.

41. Czy przepisy wdrażające dyrektywę powinny przyznawać właściwym organom uprawnienia do interwencji produktowej w celu wycofania produktów kredytowych, o której mowa w art. 41 ust. 9? Prosimy o uzasadnienie odpowiedzi.

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenberg 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

Nasze stanowisko co do takiego uprawnienia jest sceptyczne, ze względu na bardzo ogólne przepisy dyrektywy, które nie wskazują kryteriów, na jakich interwencja produktów miałyby być oparta. Ewentualnie przyznanie takich uprawnień na poziomie krajowym powinno być poprzedzone analizą, czy na polskim rynku obserwuje się produkty kredytowe “szkodliwe” (jak określa to pkt 89 preambuły dyrektywy) oraz jakie są cechy tej szkodliwości. Takie cechy oraz przesłanki interwencji powinny zostać szczegółowo opisane w przepisach krajowych, gdyby miały zostać wprowadzone. Warto zwrócić uwagę, że pojęcie “interwencji produktowej” jest pojęciem rynku kapitałowego i zostało wprowadzone przez MiFID II (MiFIR) ze względu na specyfikę rynku kapitałowego (szczególnie zagranicznego). Rynek ten ma tendencję do tworzenia coraz bardziej skomplikowanych produktów, wymagających od inwestorów zaangażowania ich oszczędności bez gwarancji ochrony środków, często generując dla nich ryzyko nie tylko straty całej inwestycji (oszczędności życia), ale również generując ryzyko obowiązku dopłaty do już zainwestowanych środków.

Trudno wskazać kryteria, jakie mogłyby świadczyć o tym, że produkt kredytowy (kredyt konsumencki) jest szkodliwy dla konsumenta. Trzeba też wskazać, że w przypadku kredytu konsumenckiego już istnieją mechanizmy chroniące konsumentów przed “szkodliwością” produktu, jak chociażby prawo do odstąpienia czy pułapy maksymalnych kosztów odsetkowych i pozaodsetkowych.

Przy okazji jako nowy postulat chcielibyśmy zaproponować dodanie - do treści nowej ustawy implementującej – zapisu odnoszącego się do ugód.

Zapis ten rozstrzygałby jednoznacznie o wyłączeniu spod regulacji umów dotyczących odroczenia płatności lub metod spłaty dokonywanych przez nabywców wierzytelności z konsumentami. Poniżej propozycja zapisu:

„Ustawy nie stosuje się do ugód zawieranych pomiędzy konsumentem a nabywcą wierzytelności przewidujących odroczenie płatności lub zmianę sposobu spłaty w przypadku, gdy konsument jest w zwłoce w związku ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy o kredyt w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) uzgodnienie takie prawdopodobnie zapobiegnie ewentualnemu postępowaniu sądowemu w związku z niewykonaniem przez konsumenta zobowiązania;*
- b) warunki przewidziane w tym uzgodnieniu nie będą dla konsumenta mniej korzystne niż warunki określone w pierwotnej umowie o kredyt.”*

Uzasadnienie:

Implementacja Dyrektywy CCD II nie powinna mieć zastosowania do ugód zawartych z dłużnikami nabytych wierzytelności. Ugoda dotycząca spłaty zadłużenia w ratach, niebędąca kredytem konsumenckim w rozumieniu ustawy o kredycie konsumenckim, nie powinna stanowić umowy, do której miałyby zastosowanie przepisy ustawy o prawach konsumenta. Przelew wierzytelności nie skutkuje obowiązkiem stosowania przepisów Dyrektywy do wierzytelności nabytych przez następcę prawnego, który umowy pierwotnej nie zawierał. Na

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy

mocy ugody następuje rozłożenie na raty, czyli odroczenie w czasie spłaty zobowiązania. Nie kreuje ona natomiast nowego zobowiązania. Ugoda zawierana w imieniu wierzyciela nie stanowi usługi finansowej. Ugoda zawierana przez nabywcę wierzytelności z konsumentem ma na celu zapobiegnięcie ewentualnemu postępowaniu sądowemu w związku z niewykonaniem przez konsumenta zobowiązania wynikającego z pierwotnej umowy. W związku z powyższym nie ma konieczności stosowania wymogów z ustawy o prawach konsumenta do tego rodzaju ugód.

Konfederacja Lewiatan, KL/215/57/PH/2024

member of

member of

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
tel. +48 22 55 99 900
lewiatan@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie XIII
Wydział Gospodarczy